

Naša potreba za lijepom riječju

Draga i poštovana braćo moja,

danas, u petak, 09. rebiul-ahira, 1436. po Hidžri, a 30. januara, 2015. po Isau a.s. govorit ćemo na temu: **Naša potreba za lijepom riječju!**

Počinjemo sa riječima Allaha dž.š. koji je i En-Nuru – Sveopće Svjetlo, a to je ono koje obasjava pokazujući Put, razgoni tmine, i skida crnilo sa ljudskih srca: “RECI ROBOVIMA MOJIM DA GOVORE SAMO LIJEPE RIJEČI; JER BI IM ŠEJTAN MOGAO POSIJATI NEPRIJATELJSTVO MEĐU NJIMA, ŠEJTAN JE, DISTA, ČOVJEKOV OTVORENI NEPRIJATELJ.” Kur'an, El-Isra', a. 53.

Najviše zla čovjek počinj svojim jezikom i svojim polnim organom. I ko od nas sačuva ovo oboje veli Poslanik a.s.”ja mu garantujem Džennet!” (Buhari, Muslim). Danas ćemo se zadržati na jeziku. Mi međusobno trenutno niti ratujemo, niti otimamo i nepravedno prisvajamo imanja jedni od drugih i Allahu hvala, već dvadest godina u Bosni je tako. Ali, mi se i u Domovini i u iseljeništvu koristimo strašnim, razarujućim oružjem zvanim ružan jezik što izgovara ružne riječi i to neobično moćno i bez stida i srama upotrebljavamo ga silovito obrušavajući se jedni na druge, i otimamo čast i ugled jedni drugima ugrožavajući integritet i svetost osobe. Pogotovo je to očito kod nepriznavanja i neuvažavanja autoriteta, naših predvodnika i lučonoša kojih se kalja i blati jezikom punim zlobe i neistina. Čak su u posljednje vrijeme, među nama samima, pogođeni i imami i ne samo pogrdnom riječju nego i nasrtanjem na njihove živote!?, o čemu smo se osvjedočili ovih dana. A Allahov Poslanik saws na svom Oprosnom hadždžu, na najodabranijem mjestu Arefatu, u najodabranijem skupu savjetujući nas, rekao je vječite riječi:

“O ljudi! Vaše krvi, vaši imeci i vaša čast su vam sveti i zabranjeni!...” (Muslim)

I mnogo se ne osvrćući na svetost i zabranjenost tuđih časti podosta zla, često i nesvjesno, načinimo u: bračnoj, porodičnoj, familijarnoj, džematskoj, komšijskoj, pa i u najširoj društvenoj zajednici. Naprosto, većina je uvjerena da je grijeh samo ono vidljivo, opipljivo, i vanjsko: ubiti, oteti, pokrasti, silovati... , a ono što se kazuje pa zavađa, vrijeđa, izvrće, preuveličava, omalovažava i ponizuje, unosi metež i nemir, umjesto reda nered, a umjesto povjerenja nepovjerenje, ocjenjuje ljude pa ih pred drugima čini ružnima i nečasnim, a onim od nepovjerenja poklanja pažnju, uzdiže ih i daje im povjerenje, sve ovo drži se ne tako opsnim, i ne toliko odvratnim grijehom? A nije to zaista tako! Jedan pjesnik otrovan poganom riječju napisao:”Ubi me prejaka riječ!”, a M. Selimović na istu temu o ružnoj riječi reći će: “Riječi su otrov, od njih počinje svako zlo!”

Izgovorena ružna riječ ponajmanje se očekuje od nas, od ljudi koji sebe drže za pobožne, Bogobožne osobe, a i takvim nas i okolina doživljava. Nije ružna riječ samo Bogohuljenje i psovka kako se uobičajeno i uprošteno misli.

Ružna riječ je i lukavo, pritajeno, slatkorječivo licemjerničko kazivanje kako bi se izazvao efekat iskrenosti u nastupu, i povjerenje dalo onome koji kazuje i prihvatilo se ono o čemu osoba govori. Zato, veoma bolno odjekuje i široko štetno djeluje kada se ržne riječi čuju iz usta onoga koji uzastopno u jednome danu ponavlja svoj šehadet i uspostavlja svjedočeći

svoju vezu sa Allahom dž.š. i Njegovim Poslanikom a.s., pa u danu i noći obavi uredno pet dnevnih namaza, isposti svoj ramazanski post, i Kjabu obiđe. Razlika posljedica u težini počinjenog grijeha kod osvjedočenog muslimana i od strane grijешnika – čovjeka koji permanentno grijeh čini je ogromno velika. Prvoga se uzima sa punim povjerenjem, a drugoga sa nepovjerenjem, kako o ovome i sam Kur'an a.š. govori: “O vjernici, ako vam kakav nepošten čovjek donese kakvu vijest, dobro je provjerite!...” /El-Hudžurat, a. 6./ , dakle vjernika i vjernicu uzimaj sa povjerenjem.

Međutim, zna se desiti, da i pobožan čovjek iz neukosti svoje, iz neznanja, ili nehatnosti, dugom zlom upotrebom svoga jezika, ne kajući se, i ne prolazeći se grijeha, jezikom zadobije crnilo srca koje usljed opaka jezika postaje neprobojno za svjetlo uzvišene Allahove Riječi o čemu u suri El-Mutaffifun, u 14. ajetu stoji: “Ono što su radili prekrilo je srca njihova!” To je ona crna koprena što se obavlja oko srca i ne dozvoljava svjetlu Riječi Allahove da prodre do srca. Naša naročita briga jesu vjernici koji se ibadetom obraćaju Allahu dž.š. jer od njih se očekuje najfiniji kontakt u dijalogu prožet visokim uvažavanjem sagovornika, i poštivanjem njegove osobe.

Oni koji su zaduženi za ispravan, a pogotovo potpun prijenos Allahove Riječi snose ozbiljnu težinu odgovornosti. Izlaganja na satovima vjeronauke, džum'anske hutbe, predavanja, i u prigodama obraćanja moraju veći značaj pridavati tematici iz odgoja duša, iz ahlaka, i raditi da se vrijednosti islamskog morala protegnu i do najudaljenijih među nama, i da postanu dio nas samih, pounutrene u biću našem.

Iblis – prokletstvo Allahovo na njega, on opako, drsko i uporno radi na vjerniku. On dobro poznaje prirodu čovjekovu tragajući za njegovim slabostima. Razapinje mreže i postavlja klopke u koje treba vjernik da se uhvati. Ovdje nam je od ogromne koristi bio razgovor Musaa a.s. sa Iblisom – Allahovo prokletstvo na njega koji hadis prenosi Abdurrahman ibn' Zijad, kada Musa a.s. upita: “Reci mi, koji je to grijeh čovjekov kojeg čovjek nakon što ga počini, ti preuzmeš kontrolu nad tim čovjekom?”, na ovo će Iblis – l.a. :”Kada čovjek počne da o sebi gaji visoko mišljenje i da pri tome pokazuje samo svoja dobra djela i o njima samo govori, a zaboravlja na svoje grijeha, tada ga ja savladam i uspostavim kontrolu nad njim!”, završi Iblis – l.a.

Stoga, sa prevelikom mudrošću Poslanik a.s. preporučio je oprez a to je da sa Euzu...Bismillom i selamom odbijanjem šejtana, traženjem zaštite kod Allaha protiv njega, orijentacijom da ćemo govoriti istinito i učiniti dobro sa imenom Milostivoga i Samilosnog otpočnemo komunikaciju. Odmah poslije ovoga mi se predstavljamo sa selamom izražavajući dobre svoje namjere prema drugima, i prizivajući na sebe, a tako i na sagovornike Allahov mir i želeći od Njega spas.

Samo obarajući ove prepreke Euzu-Bismille i selama Iblis – l.a. može prodrijeti i stati među sagovornike i unijeti zlo, a eto opet on uspije da prodre i posije zlo. Zato, u moru zagađenosti kada nabrajamo pogođene zrak, Zemlju, vodu, hranu, poremećaj klime o čemu se pišu brojne deklaracije i održavaju naučni skupovi postoji muk pisane i govorne riječi o zagađenosti društvene sredine ružnom riječju.

Nama danas, više nego li ikada, neobično su nam potrebni prostori koji obiluju toplorječivošću, blagošću govora, iskrenim pristupima i govorom istine kako bi živjeli životima istinskih vjernika. Allah ih je imenovao Svojim “najdražim kućama” tj. naši mesdžidi, i u gotovo istu vrijednost Allah stavlja i domove vjernika. U protivnom ne izgradimo li takav čist duhovni i društveni prostor u mesdžidima, stanovima i kućama u koji

bi se sklonili, i u koji bi se izdvojili, onda neka vladaju muk i šutnja, a ovome su među vjernicima odani posve iskreni, mudri i posve Bogobožni jer ih, neprestano opominju riječi Kur'ana: “Ma jelfizu min kavlin illa ledejhi rekibun atidun!” – “... On (čovjek) ne izusti niti i jednu riječ, a da pored njega nije prisutan onaj (melek) koji bdije!” (sura, Kaf, a. 18.), ali i savjeti Poslanika a.s. “Onaj ko napusti raspravu kada nije u pravu bude mu napravljena kuća u džennetskoj mahali, a onaj ko ostavi raspravu i onda kada je u pravu bude mu izgrađena kuća u najodabranijem dijelu Dženneta!” (Ibn’ Madže i Tirmizi)

Neka nas Allah Svemilostivi pomiluje Svojom milošću i oprostom i neka nam riječi naše ne budu opterećene preteškim teretom grijeha, amin!

Ishak Alešević, imam